

АНТИБИОТИКОРЕЗИСТЕНТНІСТЬ СТАФІЛОКОКІВ ЗІ СЛИЗОВОЇ ОБОЛОНКИ ЗІВУ ЗДОРОВИХ ЛЮДЕЙ

Лисечко А. П.

Науковий керівник: проф. Камишний О.М., ас. Войтович О. В.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра мікробіології, вірусології та імунології

Поширення резистентності бактерій до антибіотиків (АБ) значно ускладнює терапію інфекційних захворювань. Резистентність - це динамічний процес, який обумовлений різними причинами, має різні механізми і вимагає постійного моніторингу за змінами стійкості бактерій до АБ. Важливими науково-практичними наслідками такого моніторингу будуть оновлення рекомендацій щодо емпіричного призначення АБ і виявлення нових механізмів резистентності.

Отже, мета нашої роботи полягала у дослідженні резистентності і фенотипів резистентності до АБ серед стафілококів, виділених зі слизової оболонки зіву здорових людей.

Досліджувались зразки змивів зі слизової оболонки зіву 15 здорових мешканців м. Запоріжжя, віком від 18 до 20 років. Змив зі слизової оболонки носу проводився за допомогою стерильного пластикового тампону транспортної системи AMIES. Резистентність виділених штамів стафілококів до АБ проводили диско-дифузійним методом за Бауер-Кірбі з використанням середовища Мюллера-Хінтон. Виявляли резистентність до таких АБ, як: бензилпеніцилін G -10мкг, оксацилін – 1мкг, ерітроміцин – 15мкг, гентаміцин – 10мкг, хлорамфенікол- 25 мкг, ванкомицин-10 мкг і норфлоксацин- 10 мкг.

Аналіз резистентності стафілококів до АБ і встановлення фенотипів їх резистентності проводили за допомогою програми WHONET-5,5 (Copyright© 1989-2008 World Health Organization).

Спектр АБ дозволив встановити фенотипи резистентності стафілококів до β -лактамів і групи макроліди, лінкозаміди і стрептограміни (MLS). Тож, серед виділених нами стафілококів 75% проявляли фенотип резистентності mecA, що полягає у наявності додаткового пеніцилін-зв'язуючого білку (ПЗБ-2а) і 25% – фенотип MODSA, що характеризується інших модифікацій пеніцилін-зв'язуючого білку відмінних від ПЗБ-2а. Індуцибельна форма метилази, що обумовлює резистентність до всіх АБ групи MLS присутня у 75% стафілококів у вигляді фенотипу MLSb. Фенотип MLSb/c (конститутивні форма метилази) виявлений у 25% бактерій. Резистентність стафілококів до інших АБ становила: 50% до гентаміцину, 8,5% до хлорамфеніколу, 75% до ванкоміцину і 8,5% до норфлоксацину.

Таким чином, отримані нами дані свідчать про значне поширення резистентності до АБ серед стафілококів, виділених від здорових людей.

Подальші дослідження із залученням інших АБ дозволять встановити фенотипи резистентності стафілококів до інших груп антибактеріальних препаратів. Планується також дослідження у цих же стафілококів наявності генів резистентності методом полімеразної ланцюгової реакції. Це дозволить прогнозувати потенційну здатність бактерій до формування резистентності до АБ. Так дані будуть корисними для планування стратегій антибактеріальної терапії з метою раціонального і обережного застосування лікарями АБ аби не лише стримувати поширення вже існуючих резистентних бактерій, а й запобігати появі нових.

НЕЙРОПРОТЕКТИВНЫЕ ЭФФЕКТЫ ПРИ МОДУЛЯЦИИ ГЛУТАТИОНОВОЙ СИСТЕМЫ ГОЛОВНОГО МОЗГА: ВЛИЯНИЕ НА ЛЕТАЛЬНОСТЬ, НЕВРОЛОГИЧЕСКИЙ ДЕФИЦИТ И УРОВЕНЬ TNF- α ПРИ МОДЕЛИРОВАНИИ ОНМК

Литвиненко О.С., Литвиненко А.В.

Научный руководитель: проф. Беленичев И.Ф.

Запорожский государственный медицинский университет

Кафедра фармакологии и медицинской рецептуры

Рост и распространенность ишемических поражений головного мозга среди населения во всем мире продолжает неуклонно расти, не смотря на прогресс современной нейрофармакологии. В условиях острого нарушения мозгового кровотока (ОНМК) происходит истощение, и срыв системы антиоксидантной защиты организма. Экспериментальные данные свидетельствуют о важной роли свободных радикалов, цитокинов, гормонов, АФК, дериватов NO, окисленных тиолов, продуктов окислительной модификации белков и нуклеиновых кислот в запуске программы ведущей в конечном итоге к гибели нейрона. В сложившихся условиях становится важным поддержание системы антиоксидантной защиты на должном уровне. В этой связи изучение и применение структурных аналогов и модуляторов эндогенной нейропротекции, является перспективным. Через